

Nr 234

Av herr **Osvald**, om ändrad lönegradsplacering av en intendentstjänst vid naturhistoriska riksmusets paleobotaniska avdelning.

Vid en anmälan av Vetenskapsakademiens anslagsäskanden för budgetåret 1955/56 föreslog föredragande departementschefen, att å personalförteckningen för naturhistoriska riksmuseet skulle uppföras en personlig intendentstjänst i lönegrad Ce 27 (= nuv. Ae 21) för dåvarande museiassistenten i Ce 25 vid paleobotaniska avdelningen, filosofie doktor Herman Persson. Detta blev också riksdagens beslut.

Departementschefen citerade ett uttalande, som vittnar om det erkännande Persson vunnit inom internationella fackkretsar. Det är lätt att anföra ytterligare sådana. Sålunda ägnades Persson vid sin 60-årsdag för några år sedan hyllningsartiklar i såväl den franska tidskriften *Revue Bryologique et Lichénologique* som den amerikanska *The Bryologist*. Vid den åttonde internationella botanistkongressen i Paris 1954 erbjöds han men avböjde posten som president i den bryologiska sektionen. 1956—1957 vistades han under ett års tid på inbjudan av Stanford University i USA för bryologiska forskningar där.

Intendentbefattningarna vid riksmuseet — såväl ordinarie som extraordinarie — uppfördes vid 1952 års tjänsteförteckningsrevision i 29 lönegraden (= nuv. Ao 23). Vid riksdagens bifall till Kungl. Maj:ts ovannämnda förslag blev den personliga intendentbefattningen för dr Persson den enda som hänfördes till 27 (= nuv. 21) lönegraden. Några särskilda skäl för denna avvikelse har icke anförts av departementschefen.

Såsom framgick av departementschefens referat av handlingarna i ärendet (i statsverkspropositionen år 1955) är redan de på Persson ankommande arbetsuppgifterna vid riksmuseet av den art, att hans tjänst hör hemma i samma lönegrad som övriga intendenttjänster vid museet. Lägges härtill de särskilda omständigheter, vilkas betydelse erkänts genom departementschefens dåvarande förslag att för Persson inrätta en personlig tjänst, synes tvekan icke kunna råda om att den för honom gällande lönegradsplaceringen är för låg.

Vetenskapsakademien har också fem gånger tidigare, senast förra året, för Persson föreslagit en löneställning motsvarande övriga intendenters. Frågan har även vid vårriksdagarna 1952, 1953, 1954, 1955, 1956 och 1957 varit föremål för motioner i båda kamrarna.

Riktigast hade varit att för Persson inrätta en personlig tjänst i lönegraden Ao 23. För att icke onödigtvis komplicera frågan inskränker jag mig dock till att framhålla, att tjänsten bör placeras i Ae 23 och att ytterligare dröjsmål härmed icke synes rimligt. Den kostnadsökning, som skulle uppstå vid bifall till detta förslag, kan uppskattas till 1 272 kronor.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes att riksdagen måtte besluta,

att den intendentstjänst vid Riksmuseets paleobotaniska avdelning som innehas av fil. dr Herman Persson måtte placeras i lönegrad Ae 23, och

att anslaget till riksmuseet därför måtte uppräknas med 1 272 kronor.

Stockholm den 25 januari 1958

Hugo Oswald